

Wie ontvangen het geheimenis?¹

Het geheimenis van de brief aan de Efeziërs is samengevat:

‘... dat in (de) geest de natiën gezamenlijk-lotgenieters zijn en een gezamenlijk-lichaam en gezamenlijk-deelhebbers van de belofte in Christus Jezus door het evangelie waarvan ik dienaar werd.’ Ef. 3:6 (CV)

Dit is eerst algemeen bekendgemaakt tijdens Paulus' gevangenschap in Rome. Het is duidelijk, dat dit geheimenis niet aan de twaalf apostelen gestuurd werd. Zij hebben het ook niet ontvangen. In de brieven van Jakobus, Petrus en Johannes wordt het niet genoemd. Alleen Petrus geeft een hint, maar hij vond dat *‘... moeilijk te verstaan ...’*
2Petr.3:16

Het is volkomen duidelijk, dat degenen aan wie Petrus schreef, genoemd geheimenis niet ontvingen. De redding, die zij ontvingen, was die, welke door de profeten was voorzegd:

‘Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben ...’^{1Petr.1:10}

Dit was helemaal geen geheimenis. Zij profeteerden over de genade, die voor hen bestemd was. Zij waren een ‘uitgekozen geslacht’, een ‘koninklijk priesterschap’, een ‘heilig volk’.^{1Petr2:9; Ex.19:4-6} Deze drie uitdrukkingen ontkennen in feite de waarheid van het ‘Efezegeheimenis’. In het beheer van het geheimenis (waarin wij nu leven) be-

¹ Uit: ‘Who receive the mystery?’ – A.E. Knoch, UR XVIII, blz.133-139

staat er geen uitgekozen geslacht. Wij hebben geen priesters nodig, want wij hebben allemaal directe toegang tot de Vader. Er is nu geen sprake van een heilig volk. Gelovigen van alle nationaliteiten worden op gelijke voet gezegend in Christus.

Petrus houdt in zijn brieven vast aan de vooraanstaande plaats van Israël boven de andere natiën, in het vlees, op de aarde.

Paulus openbaart de gelijkheid van de natiën en Israël, in de geest, in de hemelen.

Niet alleen Petrus, maar alle brieven van de besnijdenis, van Hebreëen tot en met Judas met inbegrip van Openbaring, zijn doortrokken van de voorrang van Israël; zij baseren vrijwel alle zegen op de fysieke verbondenheid met de Messias.

Paulus zelf had eerst '*Christus naar het vlees gekend*'. Met het bekendmaken van de verzoening was er geen plaats meer voor onderscheid naar het vlees. Hij kende voortaan '*niemand meer naar het vlees*'.

In zijn brieven – niet in Handelingen – treffen wij zijn bijzondere boodschap aan.

Wie ontvingen dan het geheimenis? Het was niet voor allen bedoeld. Wat waren de kenmerkende eigenschappen van degenen, die het wel ontvingen?

Zoals we kunnen verwachten, wordt het antwoord duidelijk gegeven door God Zelf, maar de mens heeft het van zijn glans beroofd door een onvolkomen vertaling.

Het derde aspect van het geheimenis is volgens het Grieks:

'..dat in de geest de natiën gezamenlijk-deelhebbers van de belofte in Christus Jezus zijn, door het evangelie waarvan ik dienaar werd.'

Paulus schrijft hier heel nauwkeurig, dat deze genade door *zijn* evangelie (en niet dat van de twaalf) toebedeeld wordt! Het gaat niet om een algemeen evangelie, maar specifiek *dát* evangelie *waarvan hij, Paulus, dienaar werd*.

Het is niet waar, dat de natiën gezamenlijk-deelhebbers zijn (of dat ooit zullen zijn) van de beloften in het evangelie, dat *Petrus* verkondigde. Vrijwel elke belofte in dat evangelie (behalve persoonlijke vergeving) is op het tegenovergestelde gebaseerd, namelijk de verschillen in het vlees tussen Israël en de volkeren. De gelovigen onder de natiën kunnen *niet* in de heilige natie, het uitgekozen geslacht of het koninklijk priesterschap opgenomen worden, want dit alles kan er alleen maar zijn, wanneer er ook gelovige heidenen zijn! Priesters moeten er voor andere mensen zijn om hun priesterschap te kunnen uitoefenen.

Paulus vervulde enige tijd deze rol van priester voor de gelovigen uit de natiën. Maar nu de natiën *gezamenlijk-deelhebbers* zijn, is er geen priester(schap) meer mogelijk.

Er bestaan twee duidelijk verschillende bedieningen: één voor de besnijdenis en één voor de onbesnedenen.

Voor de besnijdenis is alleen al de gedachte dat de natiën aan hun bediening deel zouden hebben, weezinwekkend. Voor de onbesnedenen is ze het logische en noodzakelijke gevolg.

Alleen zij die het evangelie ontvingen dat door Paulus verkondigd werd, waren voorbereid om dit (Efeze)geheimenis te ontvangen. Aan hen, en aan niemand anders, werd dit gezonden. Er zijn nogal wat overwegingen, die dit bevestigen.

Laten we eens kijken, of we raakvlakken tussen Paulus' vroegere verkondiging en het geheimenis, zoals onthuld in de Brief aan de Efeziërs kunnen ontdekken. Paulus gebruikt de uitdrukking '*in Christus Jezus*' als hij in Efeziërs 3:6 het Efezegeheimenis samenvat. Dit is niet zomaar een literaire variant; ze wordt door hem heel specifiek gebruikt.

Paulus ontmoette Christus als de Verheerlijkte. Dat was al een teken, dat Paulus' bediening zou draaien om Zijn hemelse waardigheid, en niet om Zijn vernedering en verwerping op aarde.

De beloften van het evangelie van Paulus zijn *in Christus Jezus*; dat sluit het evangelie van de besnijdenis (*Petrus*) buiten.

De twaalf apostelen gebruikten deze titel vrijwel nooit, want zij waren zich goed bewust van de betekenis ervan. Tot het koninkrijk aanbreekt, moeten zij *Jezus Christus* verkondigen, de vernederde, de lij-

dende en de nu nog steeds verworpen Messias, voor zover dat het koninkrijk betreft.

De verwerping en toenemende mislukking van de koninkrijksboodschap liep gelijk op met de geleidelijke ontwikkeling van het evangelie van Paulus, dat berust op Zijn verhoging in de hemelen. Daarom is het paulinische evangelie verbonden met de titel: *Christus Jezus*. De betekenis van deze titel is niet alleen in volledige harmonie met Paulus' voorbereidende evangelie, maar vooral met het vervolg daarop, het geheimenis, dat in Efeziërs onthuld wordt. Wij wachten niet op de oprichting van het koninkrijk op aarde. Ons Hoofd is al verheerlijkt in de hemel. Hij wordt daar niet veracht en verworpen, zoals Hij dat wel op aarde is. En onze bestemming, onze toekomst is dáár, in het hemelse gebied, waar Hij verhoogd is als Christus Jezus.

De belofte in Christus Jezus omvat geweldige, alles overstijgende zegeningen, zoals: rechtvaardiging, verzoening en verheerlijking. Ze vloeien voort uit Zijn ongedwongen gunst. Ze omvat eveneens toekomstige redding van de verontwaardiging¹ Rom.5:9 CV, en onze 'toevergadering' tot Hem vóór de dag, dat Zijn verontwaardiging aanvangt.
2Thess.2:1; 1Thess.1:10; 4:13-18; 5:9-11

Aan de besnijdenis werd dit ontkomen aan de dag van toorn nooit beloofd, maar sommigen van hen zullen door de benauwdheid van Jakob, de grote verdrukking, heen gedragen worden. De 144.000 zullen daarin beschermd worden.

Zo zien we, dat de verwachting voor hen die Paulus' evangelie ontvangen, vervuld zal worden vóórdát de verwachting van de besnijdenis werkelijkheid wordt. Zij verwachten de Heer in de lucht vóórdát Hij Zijn voeten met Zijn heiligen op de Olijfberg zet. Hiernaar wordt verwezen in Efeziërs 1:12 : '*...wij, ... die een voorverwachting hebben in de Christus ...*'

De Griekse werkwoordsvorm in dit vers wijst op een toestand die het resultaat is van een handeling in het verleden. De toestand van hen die met Paulus verbonden waren, was er een van *verwachting*. Daar zij uitkeken naar de vervulling van een belofte die plaats zou vinden

¹ NBG: toorn.

vóórdat Hij op aarde voor Israël komt, is het een eerdere, een vóórverwachting. Het eerdere, of vóór verwijst naar de toekomst, niet naar het verleden. Zij zouden weggerukt worden in wolken, tot een ontmoeting met de Heer in de lucht, voordat de besnijdenis Hem op aarde zou ontmoeten.

Aan hen die deze vóórverwachting koesterden, wordt nu de boodschap gebracht, dat niet alleen hun spoedige verwachting verschilde van die van Israël, maar dat hun daarop volgende bestemming ook anders bleek te zijn! Zij zullen *niet* naar de aarde terugkeren na hun wegrukking om op aarde een lotdeel te ontvangen. De gelovigen uit de natiën onder hen zullen geen ondergeschikte plaats ten opzichte van de heilige natie op aarde innemen. In plaats daarvan zullen zij gezamenlijk genietters zijn van het hemelse lotdeel met sommigen uit de besnijdenis, die Paulus' evangelie hadden ontvangen en deze voorverwachting hadden.

Het is dus duidelijk, dat, in het algemeen gesproken, het geheimenis door de natiën (de onbesnedenen) ontvangen werd. Daarnaast werd het geheimenis ook ontvangen door het overblijfsel onder de Joden (de besnijdenis), dat met Paulus verbonden raakte.

De meesten uit de besnijdenis ontvingen het niet, zij gingen richting de zegeningen van het koninkrijk (op aarde). Zij (de besnedenen) stierven zonder de (aardse) belofte te hebben ontvangen, of trokken zich terug en werden afvallig.

Vrijwel alle gelovigen uit de natiën ontvingen het geheimenis, want de besnijdenis bereikten slechts enkelingen, zoals Cornelius ^{Hand.10} en ¹¹ en de kamerling uit Ethiopië ^{Hand.8}, die proselieten van het judaïsme werden.

De scheidslijn tussen de twee groepen werd duidelijk gemarkeerd door hun toekomstverwachting: zij die vasthielden aan de koninkrijksverwachting, konden het geheimenis niet ontvangen; en andersom konden zij die de voorverwachting ontvingen, niet anders dan de voorverwachting vasthouden.

Het hele tekstverband bevestigt deze interpretatie. Niet alleen zijn onze zegeningen te midden van de hemelingen ^{Ef.1:3}, maar aan Christus Zelf wordt de hoogste plaats toebedeeld. Hij zal zowel in de hemelen als op de aarde de plaats van Hoofd innemen. Zijn verhoging

is de basis van onze zegen, evenals Zijn koningschap over de aarde de bron van Israëls heerschappij vormt.

De volle kracht en speciale betekenis van Efeziërs 1:11 ‘... *Die alles bewerkt in overeenstemming met de raad van Zijn wil*’ gaat verloren, als wij de bijzondere toepassing op het paulinische, Joodse overblijfsel niet zien. Het heeft een bijzonder recht op een plaats op aarde in het millennium (de 1000 jaren). Paulus verdiende de beste plaats in het aardse koninkrijk. Welk ‘excuus’ heeft God, dat Hij het lotdeel voor Paulus verlegt naar de hemel? Want daarmee verspeelt Paulus zijn plaats in het koninkrijk op aarde.

Dit: God bewerkt álles in heel het universum en dat niet alleen in overeenstemming met *Zijn geopenbaarde raad*, zoals tot dan toe is verkondigd, maar Hij bewerkt alles in overeenstemming met *de raad van Zijn wil*, die ook de nu door Paulus bekendgemaakte geheimenissen omvat.

Natuurlijk kan niemand van het Israëlitische overblijfsel niet klagen: de verandering betekent een schitterende promotie; het lotdeel boven, in de hemelen, is van grotere heerlijkheid dan dat hier op aarde. God geeft niet wat al verwacht werd, maar Hij geeft overeenkomstig Zijn hoge bedoeling.

De onbesnedenen hadden *geen* beloften, *geen* lotdeel in het land. Toch hadden ook zij de geest van de belofte ontvangen die de door de besnijdenis ontvangen waarborg was. Zij hadden deze geest ontvangen onder de prediking van Paulus, eenvoudigweg door horen en geloven, zonder doop of bekering ^{Hand.2:38} of het opleggen van handen. ^{Hand.8:17} Omdat zij hetzelfde onderpand hadden, hadden zij recht op dezelfde bezittingen, en dus zijn zij *gezamenlijk*-lotgenieters.

Hieruit volgt, dat het geheimenis ontvangen werd door een speciaal gezelschap, dat op deze boodschap voorbereid was door de eerdere brieven van Paulus, of door zijn persoonlijke bediening, die hiermee overeenstemde. Het had geen aantrekkingskracht op de twaalf, geen plaats in hun openbare verkondiging of brieven. Het had zelfs geen enkel raakvlak met de koninkrijksbediening van Paulus, zoals die in het laatste gedeelte van Handelingen beschreven wordt, dat (weliswaar) de grond, de bodem schoonmaakt, maar geen fundament legt. Dit fundament wordt gelegd in de brieven aan de vier gemeenten in

Thessalonica, Galatië, Corinthe en Rome. Hierop wordt het geheimenis gebouwd.

Kortweg kunnen we zeggen, dat de sleutel tot het antwoord op de vraag: ‘Wie ontvangen het geheimenis?’ gelegen is in de *geschreven* naam *Paulus*. Zij, die zijn geschreven bediening ontvingen, ontvingen ook het geheimenis. Paulus, afgezonderd van de overigen door de geest ^{Hand.13:2}, die niets van hen leerde ^{Gal.1:10; 2:9}, die toegevoegde openbaringen ontving ^{2Cor.12:1-4, etc.}, de gevangene van Christus Jezus voor de natiën ^{Ef.3:1} de meest volledige uitlegger van het geheimenis van Christus ^{Ef.3:4}, en de enige die ons kan verlichten inzake het beheer van het geheimenis ^{Ef.3:9} –

de naam PAULUS vormt de sleutel tot de schatkamers van de alles overstijgende waarheid.

Samengevat:

Wie ontvingen het geheimenis (van de Brief aan de Efeziërs)?

- de gelovigen uit de natiën, die door Paulus’ persoonlijke bediening geroepen werden en daar¹ op voorbereid waren;
- de gelovigen uit de besnijdenis, die door Paulus’ persoonlijke bediening geroepen werden en daar op voorbereid waren;
- de gelovigen uit de besnijdenis, die eerst Petrus volgden, maar later Paulus gingen volgen;
- de gelovigen, die daar door Paulus’ brieven op voorbereid waren.

(slot volgt)

Vertaling en bewerking,
Date Gorter

¹ daar – d.w.z. op het geheimenis.